

Z Á P A D O Č E S K Á U N I V E R Z I T A V P L Z N I
F a k u l t a f i l o z o f i c k á
K a t e d r a h i s t o r i c k ý c h v ě d

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek vedoucího práce)

Práci předložil(a) student(ka): Hana Kropáčová

Název práce: Otcovství v kontextu americké války za nezávislost

Vedoucí práce: Mgr. Markéta Křížová, Ph.D.

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Studentka si za cíl své práce určila zjistit, jaké bylo „vnímání otroctví v kontextu americké války za nezávislost a založení Spojených států amerických“ (s. 1). Jestliže v okamžiku zahájení sporů severoamerických kolonistů s korunou v 60. letech 19. století získala na významu obhajoba přirozených lidských práv a svobod, zůstávalo v okamžiku zahájení americké revoluce – a ještě mnoho desetiletí po ní - otroctví legální institucí ve všech třinácti pevninských koloniích Severní Ameriky. Právě na tento paradox se studentka soustředila: věnovala se postojům tří prvních amerických prezidentů, George Washingtona, Johna Adamse a Thomase Jeffersona, spolu s významným ideologem revoluce Benjaminem Franklinem, k instituci otroctví, a to jak v teorii (v písemných projevech těchto mužů), tak v každodenní praxi. Po úvodní kapitole, v níž se pokusila nastínit historický kontext války za nezávislost a rozvoje otroctví v Severní Americe, se věnovala analýze dostupných textů zvolených osobností a jejich životním osudům, zmapovaným sekundární literaturou. Jedná se o velmi zajímavé téma, de facto o pokus narušit „kanonizovaný“ obraz americké revoluce jako boje za všeobecnou svobodu a rovnost.

Autorce nelze upřít snahu, nicméně cíle práce nebyly zcela naplněny. Hlavním důvodem je skutečnost, že repertoár primárních pramenů (byť v podobě edic) byl zcela nedostatečný. Jedná se přitom o prameny, které jsou dostupné např. v elektronických databázích. Autorka také místy nedokázala udržet odstup od tématu a se sekundární literaturou pracovala poměrně nekriticky; a konečně nepříliš zvládnuté je celkové zpracování práce, stylistika, logické uspořádání textu a pravopis.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Autorka se pokoušela pracovat s primárními prameny v podobě edic, v zásadě ale pouze shrnula jejich obsah. Převážná část práce se nese v rovině kompilace informací ze sekundární literatury. Autorka se často nechává touto sekundární literaturou ovlivnit, přebírá závěry a formulace autorů bez kritického nadhledu. Ocenit je však třeba skutečnost, že pracovala nejen s českými, ale také s cizojazyčnými (anglickými) zdroji, byť jejich potenciál zdaleka nevyužila.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Autorka se snažila o pečlivé citování použitých zdrojů, až na drobnější výpadky zaviněné očividně spěchem při dokončování práce nelze proti této stránce práce mít námitek. Práce je přehledně členěná.

Základním problémem je ovšem jazykový projev autorky. Neprojevuje citlivost vůči jazykovým prostředkům, sklouzává od hovorových výrazů ke knižním, její formulace jsou často šroubované a přitom nepřesné. Také organizace textu v rámci jednotlivých kapitol je místy nepřehledná, výklad přeskakuje od jednotlivosti k obecnému kontextu bez jakéhokoli přechodu, jednotlivé věty v odstavcích na sebe často nenavazují.

Autorka doplnila práci několika tabulkami s demografickými údaji, v textu s těmito daty ale nepracuje; tabulky tak v podstatě slouží jako ilustrace. Naopak zařazení celého Prohlášení nezávislosti ve formě přílohy zbavilo autorku nutnosti zdoluhavých citací; tato příloha tedy vhodná byla.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.)

Celkově tedy tato práce ukazuje snahu o poctivé zpracování zvoleného tématu, ale také nezkušenost autorky co do práce s primárními zdroji a sekundární literaturou a nevyzrálost jejího jazykového projevu.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

V samém závěru autorka uvádí: „Další možné studium tohoto tématu by bylo přínosné, protože toto téma není v českém prostředí propracované. Další okruhy tohoto problému by bylo vhodné ještě více prozkoumat v širším pohledu lidí z té doby.“ (s. 33) Nabízí se tedy otázka, jaké aspekty dějin otroctví v Severní Americe a jeho reflexe v dobových textech pokládá za nejzajímavější a hodné další analýzy.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

(výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě):

Navzdory výše uvedeným výhradám nezpochybňuji snahu autorky bakalářské práce o samostatné zpracování problematiky. **Doporučuji** proto práci k obhajobě; navrhuji ovšem její hodnocení stupněm **dobře**.

Datum: 18.5.2012

Podpis: *Marlita Kohn*

Pozn.: Při nedostatku místa použijte přiložený list.